

LA TRIBUNA

L'Andorra que penca enfront de l'Andorra que no toca de peus a terra

Es pregunta i no hi ha respostes sobre el contingut de l'acord amb la Unió Europea

JAUME

BARTUMEU
CASSANY

Excap de Govern

Sembla que s'ha encetat una mena de batalla d'opinió a l'entorn de l'embranchement d'Andorra a la Unió Europea.

La visita del vicepresident de la Comissió Europea, dijous 13 d'octubre, era una *performance* molt estudiada pel Govern. El guió estava escrit i la coreografia pensada i sincronitzada al segon. No hi havia res d'espontani en el ritual programat per DA en la visita del vicepresident de la Comissió Europea al Consell General, ni tampoc en les reunions amb els representants de les organitzacions econòmiques i socials.

Tot estava preparat per aconseguir que la comunicació cloroform que intenta adormir el Consell General i la ciutadania també deixés embadalit el vicepresident de la Comissió Europea.

Però l'escenografia no els ha funcionat sinó que s'ha, literalment, ensorrat.

La reunió amb representants del Consell General, amb la clara i precisa intervenció del president del grup parlamentari de

LA VISITA DE SEFCOVIC ERA UNA 'PERFORMANCE' MOLT ESTUDIADA PEL GOVERN

terceravia, Josep Pintat, ja va fer veure al vicepresident de la Comissió Europea que la *música celestial* que li havia fet escoltar el Govern sobre el *perfecte* funcionament d'un pacte polític, que segons el secretari d'Estat arrengrava tots els consellers generals darrere el Govern, no corresponia, gens ni mica, a la realitat.

La reunió amb els agents econòmics i socials va confirmar al Sr. Maros Sefcovic que Govern no els ha exposat l'abast exacte de la negociació ni, tampoc, els avantatges i inconvenients de l'acord. L'Empresa Familiar Andorrana i la Cambra de Comerç fa molts mesos que ho lamenten públicament.

Les declaracions posteriors del vicepresident de la Comissió Europea van ser prou clares: cal reflexionar conjuntament sobre com poder millorar la qualitat de la comunicació. Una clara confirmació que els que fa dos anys que ens queixem que el Govern

no informa de l'abast de la negociació no anem tan errats.

Com deia el Diari divendres 14 d'octubre (pàg. 3) "... el desconeixement de la societat civil sobre els termes de l'associació preocupa el cap negociador europeu".

A partir del moment que una part important de la població veu i pateix les dificultats actuals i intueix les que s'acosten per a la seva vida diària i professional, la negociació d'un acord d'associació amb la Unió Europea esdevé una qüestió política. Es vol saber què hi guanyarem i què hi podem perdre. Es pregunta i no s'obtenen respostes.

Quan sembla que hi ha una amenaça per al futur l'opinió espera espontàniament que el Govern tingui una solució.

FA DOS ANYS QUE ENS QUEIXEM QUE EL GOVERN NO INFORMA DE L'ABAST DE LA NEGOCIACIÓ

S'ha iniciat doncs una cursa contrarellotge pel Govern Espot, ja que siguin les que siguin ara les seves explicacions és evident que s'està enfonsant en arenes movedisses i això és, sempre, una tàcita confessió d'impotència.

Si hom té en compte la suma

NO S'HA DONAT CAP EXPLICACIÓ CONCRETA SOBRE LA LLIBERTAT D'INSTAL·LACIÓ A ANDORRA

de dificultats que s'abriga al damunt del país, aquest resultat sembla força lògic.

El que escapa a tota lògica és que el cap de Govern faci greuge, des de la Fira de Canillo, de les seves queixes als consellers generals, als representants de les organitzacions empresarials i professionals i als portaveus dels sindicats, quan fa molts mesos que manifesten inquietuds i angioixes davant la manca de respostes del Govern.

Deia diumenge el cap de Govern a Canillo que no pot "... acceptar que no hi ha hagut comunicació" aixoplugant-se en les seves compareixences en algunes parròquies presentant PowerPoints amb quatre banalitats sobre un possible acord d'associació amb la Unió Europea.

Anar a les parròquies a explicar generalitats sobre un possible allargament del tracte preferencial al tabac o l'eventual manteniment de l'STA i FEDA com a monopolis del subministrament telefònic i elèctric no va en la línia del que preocupa a la ciutadania que és, fonamentalment, la

lliure circulació de persones i de capitals. I la llibertat d'establiment a Andorra de professionals europeus.

Cap explicació clara precisa i concreta no s'ha donat sobre la llibertat d'instal·lació a Andorra de professionals europeus ni, tampoc, sobre la llibertat de prestació de serveis financers per entitats europees o l'eventual instal·lació a Andorra d'entitats bancàries europees. Tampoc sobre l'obligada modificació de l'actual sistema de prestació social per desocupació involuntària.

No es tracta doncs que no hi hagi *filtre* en aquestes compareixences-espectacle sinó que, al capdavall, no hi ha gran cosa a *filtrar* si ningú no sap com explicar encara, a dia d'avui, que s'està concretament negociant –o acceptant– a Brussel·les.

I enmig d'aquesta espessa boira es pretén i s'afirma que la negociació es tancarà el segon semestre de l'any 2023. Ningú s'ha d'estranyar doncs que les angioixes d'empresaris i professionals i els dubtes raonables i raonats de consellers generals de l'oposició hagin arribat a sobtar el vicepresident de la Comissió Europea.

Hi ha una clara contraposició entre l'Andorra que penca als despatxos professionals, al comerç i a l'hostaleria, i l'Andorra dels que no toquen de peus a terra i viuen en la seva bombolla d'autocomplaença.